

meget over nede i Folketinget — som her skal sættes i Scene. Det bliver maaske et mindre Antal Personer, det kommer til at virke med, men ellers bliver Forholdet ganske det samme ved Regeringens som ved Skattekommissionens Forslag. Omstændighedshensynet er ens.

Jeg skal dog ikke komme videre ind paa dette, men kun til Slut sige, at jeg og mine nærmeste Meningsfæller allerede i Foraaret gjorde den nuværende Chef for Ministeriet bekendt med vor Stilling til en Skatterreform, og vor Stilling var da den, at vi i høj Grad ønskede en saadan Reforms Gennemførelse, saa at derfor vor Stilling vilde være dikteret af Hensynet til de fremkomne Forslags større eller mindre Gennemførlighed. Dette Hensyn til Gennemførligheden vilde diktere os vor Stilling. Nu se vi saaledes paa Regeringsforslagene, at der ikke er meget Haab om at gennemføre dem, hvorimod vi haabe og tro at kunne gennemføre en Skatterreform, naar vi lægge Skattekommissionens Forslag til Grund. Vi ønske altsaa at lægge Skattekommissionens Forslag til Grund for den videre Behandling af Sagen. Man kunde have forandret denne Stilling, hvis Regeringens Forslag havde været det, man nede i Folketinget kaldte Kommissionens Forslag, nemlig „ideale Forslag“. Jeg betragter nu hverken Skattekommissionens eller Regeringens Forslag som ideale, men i ethvert Tilfælde er Regeringens ikke for os ideale, og de staa for os som uigennemførlige. Jeg og mine nærmeste Meningsfæller maa derfor tilraade dette Ting at lægge Skattekommissionens Forslag til Grund for den videre Behandling af denne Sag.

Finansministeren (Scharling): Over for de to ærede sidste Taleres Udtalelser ønsker jeg at fremsætte nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, at hvad der her foreligger, var et nyt Grundlag, og at det derfor vilde være uheldigt at komme ind derpaa, da det vilde kræve lang Tid at bearbejde et saadant nyt Grundlag. Jeg kan ikke se rettere, end at ogsaa Skattekommissionens Forslag i Virkeligheden er et nyt Grundlag, thi det, som var det bærende Princip deri i foregaaende Samlinger, hvor Forslaget behandlede, er jo nu forsvundet derfra, det nemlig, at man skulde faa en samtidig Reform af de direkte og indirekte Skatter. Borttager man dette, bliver det i Virkeligheden et helt nyt Grundlag, der foreligger, nemlig udeluk-

kende et Spørgsmaal om en Reform af de direkte Skatter. Nu er det jo et Spørgsmaal, som er blevet diskuteret i det andet Ting, hvorvidt Toldreformen maatte betragtes som ophævet eller kun som udskuddt. Jeg kan ikke se rettere, end at Meningen er, at den kun er udskuddt, og det er blevet udtalt med saa stor Bestemthed af Mænd, der hidtil have indtaget en fremtrædende Plads ved Behandlingen af Toldreformen, at jeg tror at have al god Grund til at mene, at nu tager man denne Del af den tidligere samlede Reform for, for saa siden, naar den maatte blive gennemført, at foretage den anden Del. Over for denne Situation mener jeg, at man saa heller ikke kan blive staaende ved den Betragtning, man i foregaaende Samlinger har gjort gældende, nemlig, at man nok kunde gaa ind paa, at der bliver lagt noget større Byrder paa Byerne, end man maaske strengt taget fandt rigtigt i og for sig, naar man saa samtidig sikrede dem en Toldlov, som gav en økonomisk Betyggelse for deres vigtigste Erhverv. Naar dette sidste ikke er givet, og naar det derimod maa anses for ret givet, at der bagefter vil komme en Toldreform, med Hensyn til hvilken man heller ikke er sikker paa, hvorledes den vil stille Byernes Erhverv, forekommer det mig, at den Betyggelse, som man tidligere fandt deri, at Spørgsmaalet om Toldreformen samtidig løstes, nu er faldet bort, og at man derfor ikke fuldt saa let kan gaa til Forslag, der lægger Byrder paa Byerne, som man mente at kunne gøre det under en helt anden Forudsætning.

Det blev udtalt af begge de ærede Talere, som nu havde Ordet, at Regeringsforslaget sætter en Bom for en Toldreform, for en ny Toldlov. Dette maa jeg aldeles bestemt benægte, og navnlig maa jeg hævde, at den Forudsætning, hvorfra de to ærede Medlemmer gik ud, var ganske urigtig. De holdt sig stadig til dette, at naar der skulde tages 7½ pCt. af Toldindtægterne, blev en Toldreform umulig. Men der tages slet ikke 7½ pCt. af Toldindtægterne ved dette Forslag mere end ved Kommissionens Forslag, thi Toldindtægterne ere anvendte som en Norm, en Maalestok for Beløbets Størrelse; det er udtrykkelig gjort gældende, at det er af Statskassens samlede Indtægter, at de Beløb maa tages, som skulle overføres til Kommunerne, og man kan akkurat lige saa godt sige ved dette Forslag, som ved Kommissionens Forslag, at det tages af alt, hvad der kommer ind ved de direkte Skat-